

Sevilla Pastor

Sevilla Pastor, ramură de aur dintr-o dinastie de actori evrei, care au bucurat inimile a generații întregi de spectatori din întreaga lume, s-a născut la 25 ianuarie 1906. Peste puțin timp, ar fi implinit 76 de ani, dintre care 50 — o jumătate de secol — a slujit scena teatrului evreiesc.

Cu inegalabilul ei joc, de mare naturaleză, și în același timp de o incandescentă unică, ea își electriza partenerii și fascina publicul. Nu mi-a fost dat să văd mulți actori care să albească această inexplicabilă putere asupra publicului, de a și-l face partaș la actul de creație. Prezența ei în scenă era o sărbătoare, atât pentru parteneri, cât și pentru spectatori.

Sevilla și-a petrecut copilăria și adolescența într-o cămărușă de sub scindurile scenei, la Jglnța. De mică, a trăit în atmosfera teatrului evreiesc. Din tradiția acestui teatru, ea a preluat bucuria jocului, caracteristică actorilor evrei, trecind-o prin filtrul talentului ei, și conferindu-i valențe noi.

Sevilla a fost un înverșunat dușman al rutinei. În modestia ei, intra în fiecare rol cu înfrigurare, ba chiar cu neîncredere în posibilitățile sale artistice, dezvăluind mereu alte disponibilități. Ceea ce ne uimea, la această aleasă actriță, era capacitatea de a aborda orice gen de roluri — de la cupletul virulent, cîntat sau spus, cu o penetranță de neuitat, pînă la rolul de dramă sau la dansul de caracter, executat la cel mai înalt nivel artistic.

Fîind printre primele actrițe angajate la Teatrul Evreiesc de Stat din București, Sevilla Pastor — distinsă cu înaltul titlu de artistă emerită — a interpretat, în cei 20 de ani de activitate pe scena acestei instituții, cele mai variate roluri, în peste 50 de piese. Fiecare realizare a ei a constituit un eveniment teatral, astfel că numai cu mare greutate și numai la întimplare pot fi citate piese ca *Stele rătăcitoare*, *Comoara și Lozul* cel mare de Șalom Alechem, *Vrăjitoarea de Avram Goldfaden*, *Un vis goldfadenian* de Iacob Rotbaum, *Frank al V-lea* de Friedrich Dürrenmatt, *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht, *Herșele Dubrovner* și *Mirele Efros* de Iacob Gordîn, *Revizorul* de Gogol, *Furtuna* de Ostrovski, *Soacra și nora* de Goldoni, *Peșitoarea* de Thornton Wilder, *Uriel Acosta* de Karl Gutzkow, *Ivanov* de Cehov, precum și peste 20 de spectacole muzicale de revistă și estradă.

Nici în timpul anilor întunecați al celui de-al doilea război mondial, Sevilla Pastor nu și-a întrerupt activitatea artistică: în lagărul de la Jmerinka, ea a jucat teatru, în cele mai cumplite condiții.

Luindu-ne rămas bun de la marea „vrăjitoare“ a scenei evreiești, într-o reculegere asemănătoare aceleia în care Sevilla Pastor știa să ne țină, promitem să n-o uităm cît vom trăi — nu numai dintr-un sentiment de recunoștință, ci mai ales fiindcă, prin forța artei ei, este de neuitat.

Franz AUERBACH